

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. III. Qua ratione Sanctissima Virgo sustinuerit vehementissimos dolores gratiæ juxta plantam crucis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

me, ô pretiosa mea vita animæ, absque eo, quòd tecum vel te mori possim, meamque pro tuâ dare vitam? *Quis det, ut moriar pro te Fili mi?* Ah? Exspirat ipse, & ego respiro adhuc: Claudite vos lumina, vestrum extractum est lumen; diffindere meum cor, tua defuncta est vita, diffriagere meum pectus, tuus JESUS non est amplius; egredere mea anima, tuus est JESUS mortuus, quid deinceps ages in mundo? O Mater Matrum desolatissima omnium! O MARIA ingens amaritudinum mare? Ecce non habeo vel paululum amoris tui, ut sentiam tecum aliquam saltem dolorum tuorum partem? O quàm horrenda es insensibilitas mea! O duritia, quanto me percellis terrore! Itane, itane sine duriciâ lapidibus, durior carnificibus Redemptoris mei? Itane durior ipsis dæmonibus, qui

tremebant & fremebant præ timore & horrore, ex aspectu hujus spectaculi? Et cor meum æneum est, & aridi mei sunt oculi aspicientes ipsum!

O Sanctissima Virgo convertor ad te. velut Matrem Misericordiæ; Apostrophe & oratio affectuosa ad Sanctissimam Virginem. mearum miserere miseriarum; ne patere me vel vivere, vel mori insensibilem, velut reprobum: Tu magnum es mare amaritudinum, amoris & contritionis; tuum his scatet & superabundat cor, ut cunctis miseria peccatoribus communices ex ijs, permittite haurire me ex magno hoc mari parvulam quandam divinorum affectuum tuorum guttam: Ah quòd submergere non possim omninò cor meum in magno hoc amaritudinum tuarum pelago! *Fac me Virgo tecum flere, Crucifixo condolere, donec ego vixero.*

* *

ARGUMENTUM.

Quâ ratione Sanctissima Virgo sustinuerit vehementissimos dolores gratiæ juxta plantam Crucis.

ARTICULUS III.

Sufficit esse sensibilem, ut experiatur quis, quòd natura suos habeat dolores; sufficit esse præditum ratione, ut quis indicet, illos quandoque eousque crescere, ut amariotes sint ipsâ morte: Sed spiritualemente oportet, ut quis sciat, quòd gratiæ suos

æquè ac natura habeat dolores; & quidem spiritualemente experientia & praxi instructum, ut comprehendat, dolores gratiæ acriores & vehementiores esse cunctis doloribus naturæ.

Gratiæ habet passiones suas, sicut suas habet natura; sed sicut

Gratiæ habet passiones.

nos & Con-
sas suas si-
ent nature.

gratia est supra naturam ita pas-
siones ipsius sunt supra naturales,
id est, vehementiores & acriores
omnibus doloribus naturæ. Dan-
tur gaudia supernaturalia, & me-
mores supernaturales; dantur deli-
cia & consolationes supernatura-
les, dantur quoque desolationes &
Crucis supernaturales, quæ pro-
priè sunt dolores gratiæ, quibus
quandòque DEVS tam atrociter
affligit animas, in quibus suam fa-
cit abundare gratiam, ut dum red-
dit ipsas idoneas ad sufferendum
hos dolores, idoneas non reddat
ad declarandum & explanandum
illos. Sanctus Job eloquentissimus
omnium, qui locuti sunt nobis in
facto codice, tolerabat illos mode-
ram crudeli, ut nunquam aliter de
ijs loqui posset, nisi quòd modo
admirabili ipsum affligeret Deus:
*Mirabiliter me crucias. Admira-
tur, & tacet.*

Job. 10.

Omnia passionum naturalium
vehementissima est amor profa-
nus; vehementissima quoque om-
nium passionum gratiæ est amor
sanctus: Non nisi cogitationes sua-
vissima & plurimum consolatoriz
sunt, quando cogitatur de ipso, eò
quòd constat illam esse scaturigi-
nem & mensuram consolationum
æternarum: Nihilominus differen-
tia est inter amorem possidentem
& amorem patientem: Verum est,
eundem, quoad substantiam esse
in celo & in terrâ; sed tam diver-
sus est in suis operationibus, ut pro

eo, quod in celo sit summa bea-
tarum animarum pax, ex adverso
in terris sit savissimus sanctarum
animarum persecutor.

Loquitur cum Sancto Apostolo
Paulo, qui probè divini amoris
agnoscebat indolem: Audite quid
dicat: *Omnes, qui volunt piè vi-
vere in Christo JESU, persecutio-
nem patientur*: Affirmat, omni-
bus sub legibus divini amoris vi-
vere volentibus expectandum es-
se, quòd futurus is sit ipsorum per-
secutor. Hem quid igitur ipsis in-
ferret mali? Inprimis exspoliabie
ipsum omnibus, à quibus expecta-
re poterant aliquam consolatio-
nem secundum naturam: Non
nutriet ipsos, nisi crucibus, me-
moribus, desiderijs, mortificatio-
nibus tam acerbis, ut ipsorum vita
futura non sit, nisi diuturna quæ-
dam mors, dum privatos sese aspi-
cient omni eo, quòd amaverint.
O DEVS, quantum tormentum,
nunquam non aspicere debere id,
quòd non amatur, nempe mun-
dum & creaturas, & aspicere non
posse, quòd amatur unicè, nempe
DEVM solum. Nonne hoc sit
vivere velut in obscuro quodam
Carcere, ubi nil est, quòd non af-
fligat; nil, quòd non displiceat?
ubi lacrymæ sunt panes die ac no-
cte animabus his, dum interrogan-
tur: ubi igitur est hic, quem tan-
tum amatis, DEVS?

Prima hæc persecutio trahit post
se ingentem numerum aliarum:
vide;

2. Tim. 3.
v. 12.

Tormentum, quo
facit Amor
affligit ani-
mas.

videtur enim oblectari ipsorum amor, dum millenis modis exercuit illos: Abripuit ipse totas legiones Martyrum ad macellum, durante persecutione Tyrannorum; conuincit ipse in plena Ecclesie pace adhibere suos, velut victimas morti destinatas, quorum aliquos horrendis solitudinibus, velut totidem constringit ergastulis; alios ad summam addidit & redigit paupertatem; condemnat hos ad vivendum non nisi ex pane & aqua; flagellat alios ad sui effusionem sanguinis; obruit omnes tantis austeritatibus, ut acceleret ipsis finem vite, nimia pœnarum ac laborum suorum immanitate; & quando magis sacer amor dominatas fuerit animabus, tanto maiores exercebat in ipsas rigores; oportet sensibile manus ipsius, ut quis sciat, quid sit tolerare vehementes dolores gratis, utque fateatur, illos natura nihil esse in comparatione.

Verum quis unquam expertus est illos in tota sua fortitudine, uti Sanctissima Virgo ad plantam Crucis? Hic Divina gratia Mater experitur, quid sit tolerare vehementissimos gratie dolores; hic vere Regina est Martyrum, eoque ipsa Martyrium perfectus sit, nobilissimus, & incomparabiliter pœnossus illo ceterorum omnium Martyrum. O Martyrium prorsus singulare & incomparabile, ubi victima immolata est Mater DEI; ubi

R. P. Isaac Consultat. T. w. III.

magnus Sacerdos ipsam Sacrificans est amor sacratus; ubi Altare ipsius Sacrificij est vera Crux; ubi ignis ipsam consumens, est ignis cœli & Dei potest, id, quod Sanctissima Virgo toleravit in monte Calvarie, fuisse Sacrificium purissimi amoris.

Ut intelligatur hoc melius, observanda est pulcherrima Doctrina Sancti Augustini, qui quatuor distinguit Martyriorum genera, quorum unum excedit alterum in dignitate, eoque unum sit altero longè acerbius in crudelitate. In primo suspendit DEUS activitatem Elementorum, velut ardorem ignis in Martyrio trium puerorum fornacis Babylonice, comburentis & consumentis omnia, quæ fuerant circa ipsum, & constringentis in medio flammarum suarum jucundam quandam auram, quæ velut ameno quodam zephyro tres refrigerabantur pueri. Hi sunt Martyres voluntatis, & non operis; quamvis enim ipsorum voluntas non defuerit Martyrio, Martyrium tamen defuit ipsorum voluntati.

In secundo operari permittebat DEVS crudelitatis instrumenta, sed suspendebat sensibilitatem corporum in Martyribus. Oblectabantur carnifices satisfaciendo suæ crudelitati novis tormentis; magis adhuc oblectabantur Martyres novis supplicijs, suo satisfaciendo amoris. Tu inambulare me cogis prunis ardentibus, dicebat Sanctus

M m m m m Tibur-

x

S. Augustinus.

Martyria amoris in Sanctissima Virgine fuit majus omnibus alijs Martyrijs.

Quatuor Martyriorum genera.

Tim. s. 12. Formen- am, quo actr Amor filijs an- as.

has appat- uer Virgo Trinitas, in Martyr Martyrum hinc appat- ur. Richardus a Clar. lib. de Land. sup.

Tiburtius, pro quantâ me afficis voluptate! *Carbones tui mihi rosa videntur.* Hi Martyres sunt operis non minus, quam voluntatis; sed ex Martyrio suo majori perfundebantur voluptate, quam ex omnibus consolationibus ipsi.

In tertio DEVS non suspendebat nec activitatem tormentorum, nec sensibilitatem Martyrum: Sufferebant & moriebantur in dolorum suorum vehementiâ; DEVS autem effundebat in ipsorum animas tantam consolationum divinarum abundantiam, ut voluptas, quâ toti erant ebrii, ita lenierit ipsorum dolores, ut rotis implexi cubare se crederent in lecto molli, & ardentes craticulæ viderentur ipsis epulæ lautissimæ: Insultabant ipsi lictoribus ac Tyrannis suis, & sævissima quæque crudelitas satisfacere non poterat desiderio, quo succendebantur plura semper patiendi. Omnia hæc tria Martyriorum genera demonstrabant quidem Omnipotentiam DEI, sed non ostendebant tantam fortitudinem in Martyribus, eoque naturalis ipsorum infirmitas semper miraculose fuerit roborata à manu Dei.

Purus amor & purus dolor consistunt nobilissimum triumphantium Maximo-rum Martyrum.

Verum videre fuit quartum quoddam genus Martyrum, quos tradidisse videbatur DEVS toti furori, omnique crudelitati Tyrannorum, quin impedire voluerit vel violentiam tormentorum, vel sensibilitatem corporum, vel amaritudinem poenarum, mitigandâ

illam divinarum consolationum dulcore; sufferebant ipsi dolores adeo savos, ut nil haberent, nisi quod erat acerbum; dolores tam horrendos, ut ipsos percellerent horrore aspicientes; tamque derelicti erant in omnibus, ut videretur ipsum cælum induruisse æris & chalybis in morem erga ipsos: Naturalis ipsorum infirmitas succubisset millies, nisi conservata fuisset à fortitudine pari amaris. Eheu! Amot ipsorum tyrannus erat maximus, & tamen is solus triumphare fecit ipsos.

Afirmari potest, quartum hoc genus Martyrij tantò gloriosius esse cæteris, quantò est Sol splendidior omnibus stellis. Nescio, an magnus horum inveniatur numerus; Scio tamen Regem & Reginam Martyrum magis hos transcendere dignitate & excellentiâ, quam hi transcendunt alios: Hic Rex est JESUS Christus in Cruce; & hæc Regina est Sanctissima ipsius Mater, ad plantam Crucis JESU.

Hic Sanctus Laurentius Justinia-
nus considerat ipsam velut clarissi-
mum speculum, expositum coram
Tragico & Cruento spectaculo JE-
SU Christi Crucifixi, ut omnes ip-
sius recipiat species, & cuncta il-
lius imprimat lineamenta sensibi-
lissimæ animæ suæ parti. Nulla
facies melius representatur in spe-
culo, quam omnes dolores Mor-
tis ac Passionis JESU Christi ex-
pressi sint, & vivacissimè repræ-
sen-
Maximi
quique do-
lores JESU
Christi in
Cruce, im-
presserat
in Sanctissi-
mâ Virgine
quæ illius
erat specu-
lum,

sentati in corde piissima ipsius Matris; & hoc purissimi opus erat amoris solummodo affligentis eam doloribus gratia. Dicebat olim uni Apostolorum suorum Christus: *Philippe, qui videt me, videt & Patrem meum*: Mi Apostole, si videre desideras Patrem meum, aspice ipsam in personâ meâ, in nullâ enim re differimus: Sed hic tibi dicit: *Qui videt me, videt & Matrem meam*. Aspice me in Cruce hîc, & seriò contemplare omnes dolores meos, & audacter dic. vidisse te Matrem meam in intimo Cordis ipsius; ipsa enim perfectissimè me representans est speculum.

Ne attendas, quòd Corpus ipsius nulla tibi ostendat cruenta vulnera, sicut hæc vides in toto corpore Filij ipsius Unigeniti. Quis ignorat virtutem naturalem fulminis, quòd quandoque conterit ac somminuit gladium in vaginâ suâ, quin vagina recipiat exin aliquod damnum? Hæc ratione quoque dolor crudelis hujus Passionis, velut animatum fulmen, parcens corpori Sanctissimæ Virginis, quod reliquit absque vulneribus, contrivit ipsius Cor, ipsiùtque animam. Audi, quòmodo ipsamet hoc declarèt in lamentationibus suis: *Subversum est Cor meum in meemetipsâ, quoniam amaritudine plena sum*.

Nihilò minus quantum prodigium, aspicere ipsam adhuc vivere

post omnes hæc mortes, & persistere semper firmam, & inconcussam juxta crucem, ad intuitum spectaculi tam funesti, tamque horrendi, ex quo omnes commota & concussa sunt Creatura. O amor morte fortior! Sacrificium Filij jam consummatum est per mortem, & illud Matris perseverat adhuc per amorem. Cùm Filius ex-pirasset in Cruce, idoneus non erat amplius ad sufferendum aliquem dolorem; Et Mater vivit adhuc ad plantam Crucis, ut sufferat crudelem dolorem istius lanceæ, quo Judæi confodient ipsius latus: Est Corpus Filij, quòd recipit vulnus, sed illius non sentit dolorem; Est igitur Cor Matris, quòd recipit hunc totum integrum. Et sic revelavit ipsa Sanctæ Brigittæ: Tunc videbatur, quòd quasi Corpus meum perforabatur, cùm vidissem Corpus Filij mei perforatum.

Adorandum Cor JESU puri amoris est fons; qui nunquam haurit ex hoc fonte, nunquam gustavit, quid sit amare purè. Ante mortem JESU clausus erat hic fons; Sed ubi primum est mortuus ex amore erga nos in Cruce, Scriptura dicit, lanceam aperuisse illum: Lancea latus ejus aperuit: Ut supeditaret nobis medium hauriendi ex eo liberè, & instrueret animam, quæ ardens sentit desiderium purè amandi Deum suum, unde desumere posset, ex quo sanctè extinguat litim, quam patitur. Ecce

M m m m m 2

Cor

Ipsa sola
sentit actum
lanceæ,

S. J. Brigittæ

psa. 14.
55

Remen-
um cordis
bris amo-
is in San-
tissimâ
Virgine

psa. 15.
126

Cor JESU apertum, nemo impedire te potest ab ingressu; illud fons est amoris purissimi, potes haurire ex eo, quantum placuerit tibi; Cor tuum huc affer ab omni alio vacuum amore, & certus est, replendum id ab eo abundantissime: Si enim ardes desiderio possidendi divinum ipsius amorem, is millies magis ardet donandi illum tibi. Sanctus Augustinus dicit, velle Deum facere è corde nostro

S. Augu-
stin. in Psal.
36.

arcam, cui includat pretiosissimas cordis sui divitias, ne abripiantur nobis à prædone mundi. *O homo, Cor tuum sit potius arca, ubi habitent divitiæ Dei: O homo, qui desideras, ut Deus sit thesaurus tuus, sis tu quoque thesaurus Dei, ut dicat tibi, & tu quoque dicere possis cum ipso: Ubi est thesaurus meus, ibi est & Cor meum.*

ARGUMENTUM.

Sanctissima Virgo affecta Martyrio ex vehementia dolorum divinum, quos patiebatur.

ARTICULUS IV.

OMnia hæc tria dolorum genera, de quibus hucusque fecimus verba, quique dolores sunt peccati, dolores naturæ, & dolores gratiæ, communes quidem esse possunt Sanctissimæ Virgini & alijs; sed dolores divini, de quibus nonnisi rarissime fit sermo, tam specialiter, tamque proprie spectant ad ipsam, ut sanè nonnisi ipsius Filius & ipsa habiles fiat ad tolerandum illos; imò Filius ipsius nunquam tolerare eos potuisset, si illa non contulisset ipsi ad hæc capacitatem: O Deus quam longè absunt consilia Dei ab illis hominum!

Dolores divini specialiter con-

Quando puella quædam auspiciatâ potitur forte, ut connubium inear cum potentissimo quodam

Rege; quando ipsa est Filia, quando est Mater, quando est Sponsa maximi alicujus Monarchæ, creditur, illam non solum securam esse ab omnibus miserijs vitæ humanæ, sed frui quoque omni felicitate, quæ vel optari, vel gustari possit in terris: Et sic judicant sapientissima politicarum legum instituta. Verùm aliter omninò sentiunt divinæ leges providentiæ, cujus prudentia caret sine: Nunquam enima pura aliqua creaturâ excellentiori ditata est connubio, quam Sanctissima Virgo, dum exaltata est ad dignitatem Matris DEI: Siquidem ipsa habet tam arctam, tamque admirandam conjunctionem cum Divinitate, ut sit Filia, Sponsa & Mater non maximi alicujus Monarchæ

græve JESU Christo, & Sanctissimæ Mariæ ipsius.